

Alexandre Pinyol, una vida al servei del país

Alexandre Pinyol i Llop és un dels socis fundadors de l'Agrupació Excursionista de Granollers, però moltes, massa, coses l'han mantingut allunyat de la nostra ciutat. Nascut a Barcelona l'any 1908, conegué i s'amistà amb Salvador Llobet l'any 1928. Després vingueren els difícils anys d'una entitat, l'Agrupació Excursionista nascuda en el clima gens favorable de la dictadura de Primo de Rivera, anys de persecució política però també d'esperança i d'ideals.

En Pinyol es lliurà plenament a alguns d'aquests ideals: l'escoltisme, l'excursionisme, el patriotisme... no sé ni si ell mateix sap en quin ordre els hauria de posar. En el terreny excursionista és endemés fundador d'una altra entitat excursionista barcelonina, autor de diferents articles de caire més o menys tècnic, promotor i guia excursionista de la promoció de 1928, organitzador dels primers Campaments Generals de Catalunya, cofundador de la Federació d'Entitats Excursionistes i de la Federació de Càmping de Catalunya, entre altres títols no pas menors.

En el terreny escolta cal destacar que fou cofundador i primer comissari nacional dels Minyons de Muntanya-Boy Scouts de Catalunya, que tant servei feren a la reraguarda en els primers dies de l'aixecament feixista de 1936.

Home de servei al país, Alexandre Pinyol feia de funcionari tècnic a la Presidència del Govern de la Generalitat republicana. Durant la Guerra, quan alguns corrien comes ajudeu-me buscant una fugida cap a l'estranger, fou nomenat inspector i administrador general de les delegacions de la Generalitat a València i Madrid. En aquesta darrera ciutat visqué el setge franquista, salvà la senyera de la delegació de la Generalitat de caure en mans enemigues i la incinerà amb els honors escoltes. Aguantà fins que les forces rebels acudiren a ocupar la delegació, i féu entrega de les claus de l'edifici al marquès de les Torres. Era el 28 de març de 1939, data que Pinyol recorda molt bé perquè aquella mateixa tarda ingressava a la presó de Porlier de la capital. El fiscal li demanava trenta anys de reclusió, tot i que la seva sentència afirma que no se li coneixien actes de violència, detencions, denúncies ni delictes de sang. Durant més de vuit anys malvisqué en diferents presons, entre elles la Model barcelonina, fins que fou indultat l'any 1947.

Pel fet que era escolta se l'acusà posteriorment de pertànyer a la maçoneria, perquè segons sembla Baden-Powell, el fundador de l'escoltisme era maçó. De fet, això hauria estat el menys important: l'important és que Pinyol encara us mostrarà orgullós el seu carnet de l'Agrupació de Forces Armades de la República Espanyola, un carnet signat l'any 1946 el

posseïdor del qual, si era detingut, era afusellat immediatament sense formació de causa. Pinyol tenia el carnet amb grau de major de l'exèrcit republicà pel "valor demostrat davant l'enemic". La seva vida ens parlaria dels fets del Garraf, de la proclamació de la República Catalana o del 6 d'octubre, perquè, com ell diu, Pinyol és l'home de les "presons del meu paisatge". Patriota impenitent, excursionista i escoltista exemplar, Alexandre Pinyol ha viscut recentment la pèrdua de la seva muller. Ha estat, no cal recordar-ho, un dels cops més forts que li ha donat la vida. Tanmateix, tot i que un bon feix de catedràtics universitaris, excursionistes, escoltistes i personatges significatius han sol·licitat al conseller de Cultura l'atorgament de la Creu de Sant Jordi, es veu que encara no li ha arribat l'hora. És clar que tot el que ha fet Pinyol per Catalunya ho ha fet sense pensar rebre aquesta distinció, però també és cert que altres ho mereixen menys que ell. Esperem, des de l'Agrupació Excursionista, que la Placa d'Honor no li sembli poc reconeixement per a aquell home que alguns creien que feia anys que havia estat afusellat. Demà, sens dubte serà un dia entranyable per a tots plegats!

Francesc Roma i Casanovas

El 9 Nou, 19 d'abril del 1996